

Til Cavlingkomiteen. Dansk Journalistforbund. Gammel Strand 46. 1202 København K

Indstilling af journalist Simon Kruse og fotojournalist Asger Ladefoged, Berlingske, til Cavlingprisen 2022 for ti reportager fra Ukraine.

Det var en by. Nu er det en gravplads. De døde ligger under jordhøje i deres egne forhaver. Et lig med bind for øjnene er efterladt på et betongulv. Og børnene glemmer aldrig de 35 dage i mørket i Butja.

Sådan lyder underrubrikken på Simon Kruses og Asger Ladefogeds første reportage fra den ukrainske by Butja, som blev publiceret på berlingske.dk 4. april 2022 kl. 20:21.

Simon Kruse og Asger Ladefoged er rejst til Ukraine. De har netop forladt Mykolajiv, byen som russerne er i gang med at knuse, og som Zelenskij vil have Danmark til at bygge op igen. Og mens uhyrlighederne ganske langsomt rammer verdens nyhedssider, er de allerede på vej.

Dér - blandt endnu ganske få af verdens medier - beretter de fra byen, der skal lægge navn til en massakre - Butja-massakren.

Over to reportageture i marts/april og august/september 2022 har Asger Ladefoged og Simon Kruse interviewet Ukraines udenrigsminister i et tog, er gået med frivillige vagter om natten i Odesa og har talt med overleverere fra Kherson. Borodjanka - Odesa - Mykolajiv - Kyiv. Og de besøgte hospitalet, hvorom de skrev:

De har ikke valgt krigen. Men hver eneste dag kommer krigen til dem. Den kommer kørende i støvede ambulancer. Den ligger blodig og slap på bagsædet af en lada (...)

Men vi kalder alligevel denne indstilling til Cavlingprisen for "Fra Butja til Butja - ti reportager fra Ukraine". For Butja blev startpunktet og slutpunktet. I september - fem måneder senere - vendte de nemlig tilbage til byen for at finde svar.

I Butja har de set alt og mistet alt. Det var byen, der lærte verden om lig i gaderne, tortur, massegrave og børn, der gemte sig i mørket. Nu forsøger byen at slette sporene efter grusomhederne. Men hvor meget kan et menneske, en by, et land rejse sig fra?, spørger de i en reportage fra september 2022.

Få dage efter tager de ud og gør det, de er så gode til: De fotograferer og rapporterer fra alle de steder, der var fulde af død af ødelæggelse i april. Finder de præcise steder, hvor der lå forvredne kroppe og friske grave. Det er stadig mørkt. Men der er et *før*. Og der er et *efter*, skriver de alligevel.

Og de viser det med billeder over opslag i avisen og med før- og efter-billeder på berlingske.dk. Der ligger ikke længere en død mand med et leopardfarvet tæppe over hovedet på en lille sti langs rækværket. Nu går der en ung mand med pandebånd og rød hoodie præcis samme sted.

Selv en grøn græsplæne er i Asger Ladefogeds univers smuk. Der lå engang en grav. Nu vokser der græs.

Simon Kruses og Asger Ladefogeds reportager fra Ukraine-krigen har haft liv på både berlingske.dk og på print. Forskellige liv. Fra monumentale forsider på papiravisen fra Butja-massakren. Til de digitalt udgivne reportager, hvor der er plads til endnu flere billeder, kort og den digitale udgivelses umiddelbarhed og fortælleform, hvor tekst og foto spiller endnu bedre sammen.

Simon Kruses ord om Butja og Ukraine er for os at se de skarpeste og sært smukkeste, der i 2022 er brugt i journalistikken. Asger Ladefogeds billeder de mest rå og dokumenterende. Ti stramme reportager. Ordene og billederne er brugt på den rette sag - på ukrainerne.

Vi mener, at Simon Kruse og Asger Ladefogeds ti reportager fra krigen i Ukraine - den største historie i verden i 2022 - fortjener Cavlingprisen. Både fordi reportagerne er så gode, men også fordi de ikke blot satte ud for at beskrive gruen i Butja, men fem måneder senere vendte tilbage og fandt små sprækker af håb. Dem har vi brug for.

Venlig hilsen

Jette Holm, Søren Lorenzen og Peter Burhøi